

הנסיך שהתחתן עם צפרדע.

היה פעם מלך ולו שלושה בנים. כשהגיע זמן לחתן אותם אמר: "יקלע כל אחד מכם בקלע רחוק כמה שיכול. איפה שתיפול האבן, שם ימצא כלה." לקחו שלושת הבנים קלעים וירו. האבן של הבכור נחתה על גג של מאפיה, שם חיה בתו של האופה. האבן של הבן השני ירדה על ביתה של אורגת, ורק האבן של הצעיר בין האחים נפלה לתעלה. עם תום הקליעה רץ כל אחד מהבנים לחפש את כלתו ולהביא לה טבעת נישואין.

הבכור מצא צעירה יפה ורכה כמו חלה, השני פגש בת חיוורת ודקה כמו חוט והצעיר ביותר הסתכל בתעלה אך לא מצא בה אלא צפרדע אחת. הם חזרו אל המלך וספרו לו על כלותיהם. "עכשיו" אמר המלך "אוריש את הממלכה לזה שכלתו מוכשרת ביותר."

כדי לבחון את הכלות נתן המלך לכל בן חופן חוטי קנבוס, כדי שתוך שלושה ימים יחזירו אותו טווי על ידי הכלות. כך יראה מי הטוות הכי טובה. הלכו הבנים אל הכלות וביקשו שתטוו כמה שיותר יפה. ורק הצעיר, מוטרד מאוד, הלך עם הקנבוס בידו אל שפת התעלה וקרא:

"צפרדע, צפרדע!"

"מי קורא לי?"

"אהוב שאוהב אותך רק מעט."

"אם אתה לא אוהב אותי,

תאהב אותי,

כאשר תראה כמה יפה אני."

והצפרדע קפצה מן המים על עלה.

בן המלך נתן לה את הקנבוס ואמר שיבוא אחרי

שלושה ימים לקחת את הטווייה.

אחרי שלושה ימים רצו האחים הגדולים מודאגים

אל האופה והאורגת על מנת לקחת את הקנבוס

הטווי. האופה עשתה עבודה יפה, אך האורגת,

שזה היה מקצוע שלה, טוותה את הקנבוס כך

שנראה כמו משי.

והצעיר ביותר? זה הלך אל התעלה וקרא:

"צפרדע, צפרדע!"

"מי קורא לי?"

"אהוב שאוהב אותך רק מעט."

"אם אתה לא אוהב אותי,

תאהב אותי

כאשר תראה כמה יפה אני."

הצפרדע קפצה על עלה ובפיה אגוז. התבייש

קצת הבן הצעיר ללכת אל אביו עם אגוז, בזמן

אזי אמר המלך: "אין ספק, בני הצעיר יהיה המלך והצפרדע המלכה."
את החתונות של כל שלושת האחים קבעו ליום אחד.

האחים הגדולים הביאו את כלותיהם במרכבות עם פרחים, שארבע סוסים משכו כל אחת מהן. הכלות עלו עליהן בשמלות מלאות נוצות ותכשיטים. הבן הצעיר הלך אל התעלה והצפרדע חכתה שם במרכבה של עלה תאנה, רתומה לארבע חלזונות. הם החלו ללכת, הוא קדימה והחלזונות משכו מאחוריו באיטיות את העלה עם הצפרדע. מדי פעם הוא היה מוכרח לעצור ולחכות, ובסוף אפילו נרדם בדרך.

אבל כאשר התעורר עמדה לפניו מרכבה מזהב מרופדת בקטיפה, עם שני סוסים לבנים, ובתוכה ישבה נערה יפה כמו שמש, בבגד מברקת ירוקה.
"מי את?" שאל הצעיר.

"אני הצפרדע."

וכיון שלא רצה להאמין, פתחה הנערה תיבה, ובה ראה עלה תאנה, עור צפרדע וארבעת קליפות חלזונות.

שאחיו הביאו קנבוס טווי, אך אזר עוז והלך. המלך, שכבר בדק מכל צד העבודות של האופה והאורגת, לקח את האגוז שהביא הצעיר, כשהאחים הגדולים צוחקים בקול. אך רק נפתח האגוז ויצא ממנו בד כל כך עדין, שנראה כמו קורי עכביש. המלך משך ומשך, קפל וקפל והבד לא נגמר, כל אולם כס המלכות התמלא בבד.

"הבד הזה לעולם לא יגמר!" אמר המלך, אך בקושי אמר את המלים הללו, והגיע לקצה הבד. אך מלך האב לא רצה להשלים עם הרעיון שצפרדע תהיה מלכה, והחליט על מבחן נוסף. כלבת הציד המועדפת של המלך המליטה שלושה גורים והוא נתן אותם לשלושת בניו.
"הביאו אותם אל כלותיכם ואחרי חודש הביאו אותם בחזרה. מי שתגדל את הגור טוב ביותר תהיה מלכה.

אחרי חודש נראה הגור של האופה גדול ושמן, כי לא חסר לו לחם. זה של האורגת הוחזק במשטר חמור יותר והפך לכלב שמירה רעב וזועם. והבן הצעיר הגיע עם קופסה קטנה. המלך פתח את הקופסה ומצא בה פודל קטן, מסורק ומבושם, שידע לעמוד על רגליו האחוריות, עשה תרגילים שונים ואף ידע לעשות חשבון.

"הייתי נסיכה, שנהפכה לצפרדע. ורק אם בן מלך
הסכים להתחתן אתי, מבלי שידע שאני יפה, יכולתי
לקבל שוב את חזותי האנושית."
המלך היה מרוצה ולבנים הגדולים, שאכלו את
עצמם מקנאה, אמרו: "מי שלא ידע אפילו לבחור
אישה, לא זכאי לכתר."
וכך הבן הצעיר וכלתו היו למלך ומלכה.

סיפר איטלו קלווינו
תרגמה מאיטלקית מרים דביר
